

Відзначимо, що забезпечення якості аудиторських послуг й задоволення потреб суспільства потребує вдосконалення процесу саморегулювання аудиторської діяльності. Для організації дієвого зовнішнього контролю необхідним є визначення і затвердження мінімального рівня процедур, що забезпечить досягнення цілей контролю якості. Варто спрямовувати контроль за процесом надання послуг на усіх рівнях для забезпечення обґрунтованої впевненості у тому, що надані послуги відповідають встановленим стандартам якості. Контрольні спостереження повинні мати адекватний характер та враховувати підготовку, можливості й досвід призначеного персоналу. Функціонування належної системи контролю якості в аудиторській фірмі сприяє наданню якісних аудиторських послуг. Ефективна система контролю дозволяє здійснювати своєчасний вплив на рівень якості наданих послуг, запобігати можливим недолікам й порушенням, забезпечувати їх оперативне виявлення й усунення. Окрім того система забезпечення якості має гарантувати такий підхід, за якого всі особи, що здійснюють перевірку роботи аудиторів та аудиторських фірм, мали б відповідну професійну освіту, відповідний досвід роботи, а також спеціальну професійну підготовку з питань контролю забезпечення якості аудиторської діяльності. Швидкі зміни внутрішніх і зовнішніх умов, які впливають на розвиток аудиторської професії у світі та в Україні, вимагають від аудиторської практики постійної адаптації системи забезпечення якості.

Отже, слід зазначити, що необхідність організації внутрішнього контролю за якістю наданих аудиторських послуг, забезпечить теоретичну і практичну основу для ефективного ведення аудиторської діяльності на високому професійному рівні та підвищить суспільну довіру до професійної діяльності аудитора.

СЛОБОДЕНЮК Ю.А, магістрант, м.Одеса, ОНЕУ

ОСНОВНІ ЕТАПИ МЕТОДИКИ АНАЛІЗУ ОБОРОТНОГО КАПІТАЛУ

Сучасні суб'єкти господарювання відмічаються високою непередбачуваністю результатів свого функціонування, процесів розвитку, що зумовлює необхідність винаходу ефективно

функціонуючої системи вдосконалення методик економічного аналізу, тому удосконалення існуючих підходів до оцінки ефективності використання оборотного капіталу набуває особливої актуальності.

Аналіз ефективності формування та використання оборотного капіталу повинен мати свою логічну послідовність, а саме доречно виділити 6 основних етапів :

1) На першому етапі аналізу доречно провести вертикальний аналіз, що надасть можливість зробити оцінку співвідношення окремих показників структури та складу оборотного капіталу за різними напрямками, зокрема в частині оцінки загального обсягу оборотного капіталу, його руху, джерел формування, обсягу і структури окремих його елементів.

2) Другий етап передбачає трендовий аналіз (горизонтальний), тобто дослідження динаміки обсягу і складу оборотного капіталу у часі за допомогою показників абсолютного приросту, темпів росту та темпів приросту. На цьому етапі аналізу важливим є розуміння напрямку його застосування. Так для оперативного управління суб'єктом господарювання для оцінки використання оборотного капіталу є достатнім невеликий проміжок часу – тиждень, декада, місяць; а для стратегічних цілей підприємства необхідне вивчення динаміки за ряд років. Такі оцінки надають можливість розрахунку прогнозних показників.

3) На третьому етапі логічним є порівняльний аналіз, за допомогою якого порівнюють важливі показники досліджуваного періоду з показниками прийнятими за базу порівняння (планові, попередні аналогічні, нормативні, еталонні).

4) Четвертий етап представлений коефіцієнтним аналізом. Такий вид аналізу надає можливість оцінити ефективність управління оборотним капіталом за допомогою розрахунку системи обґрунтованих показників і складається з двох частин: розрахунку коефіцієнтів станом на певну дату або за певний період часу та порівняння їх з аналогічними коефіцієнтами розрахованими за попередній період, показниками інших підприємств, нормативно встановленими критичними значеннями. Проте вітчизняні підприємства у більшості мають значно нижчі значення фінансових коефіцієнтів ніж рекомендовані нормативні значення, тому гостро стоїть питання адаптації теоретичних нормативних значень до наявних умов, зокрема в умовах дефіциту оборотного капіталу.

5) П'ятий етап – факторний аналіз (за допомогою економіко-математичного моделювання) передбачає визначення основних внутрішніх (масштаб діяльності підприємства, фактори діяльності, фінансова, інноваційна, цінова політики, методи управління підприємством) та зовнішніх (макроекономічна ситуація, державне регулювання, розвиток технічного прогресу та інновацій, кон'юнктура ринку) факторів, що впливають на ефективність управління оборотним капіталом.

6) Шостий етап є завершальним і полягає в формуванні узагальнюючих висновків та написання аналітичного звіту щодо комплексної оцінки системи управління оборотними капіталом суб'єкта господарювання.

Таким чином аналіз ефективності використання оборотного капіталу дозволить визначити основні недоліки у процесі його управління та сприятиме виявленню резервів на всіх рівнях діяльності суб'єкта, що дасть можливість забезпечити їх якнайшвидшу мобілізацію.

АМБАРЧАН В.С., аспірант, м. Київ, ДВНЗ Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана

МЕТОДИКА ДЕТЕРМІНОВАНОГО ФАКТОРНОГО АНАЛІЗУ ІНВЕСТИЦІЙ БАНКУ В АСОЦІЙОВАНІ КОМПАНІЇ

Одним з напрямів економічного аналізу інвестиційної діяльності банку є детермінований факторний аналіз інвестицій в асоційовані компанії, що передбачає побудову факторної моделі для отримання інформації про силу впливу окремих факторів на результативний показник.

В процесі аналізу результатів інвестування банківської групи в асоційовані компанії постає задача встановити, в якому обліковому періоді ефективність інвестування є найвищою, а також визначити силу впливу економічних факторів на показник прибутковості асоційованих компаній.

Прибутковість інвестицій в асоційовані компанії розраховується як (1):

$$P_A = \frac{\sum_{i=1}^n P_i}{\sum_{i=1}^n A_i}, \quad (1)$$